

POGLOBJENA MAŠA

ČETRTRA POSTNA NEDELJA, LETO B

Narodno svetišče Sv. Jožefa
Ulica Janeza Pavla II 13
1000 Ljubljana

Prepričan sem, da je za današnjega kristjana v zahodni družbi, preprosto nemogoče vztrajati v veri, ne da bi se osebno poglobljali v Sveto pismo.
Kardinal Martini

POGLOBLJENA MAŠA

NEDELJA MARIJINA KAPELA OB 19. URI

- PREMIŠLJEVANJE

Nikoli ne moremo ignorirati Božje volje, ne da bi trpeli posledice. Judje so ignorirali Božje zakone in celo preganjali proroke, ki so bili poslani, da jih opomnijo. Posledično je bil tempelj uničen in Judje so bili izgnani v Babilon. Ko odkrijemo Božjo voljo v Svetem pismu, moramo ukrepati v skladu z njo. Njegov načrt nas bo usmeril n apot srebrnjenja in okrevanja. Če ignoriramo to pot, nas bo to zagotovo vodilo k uničenju.

Pavel potrjuje dve bistveni resnici: (1) vsi smo rojeni z grešno naravo, nemočni, da se upremo naši težnji k grehu in padcu; (2) Bog je bogat z milostjo in ljubeznijo, in čeprav smo daleč od njega in ujeti v greh, se Bog milostno skloni k nam. Bog nam želi odpustiti in nam dati moč, da prenovimo naša življenja.

Vera pravi DA božjemu ljubečemu odnosu do nas. Bog je toliko skrbel, da je poslal svojega Sina, Jezusa Kristusa, da plača za naše grehe. Resnična vera nima nič skupnega s človeškimi prizadevanji, družbenimi dosežki ali materialnim bogastvom. Resnična vera pravi Bogu: "Jaz sem nemočen grešnik, ki se ne more sam rešiti. Zaupam tvojemu odpuščanju, ki mi ga zastonjsko podarjaš v Jezusu Kristusu." Ta vera nas osvobaja od končne posledice naših grehov - večne ločitve od Boga. Prav tako nam daje moč za spremembe, ki bodo postale seme za novo življenje.

MRTVI SMO BILI ZARADI GREHOV, A REŠENI SMO Z MILOSTJO (EF 2,4-10)

Tiste dni so vsi vodilni duhovniki in ljudstvo kopicili nezvestobo, posnemali vse gnusobe narodov in oskrunili Gospodovo hišo, ki si jo je dal posvetiti v Jeruzalemu. Gospod, Bog njihovih očetov, jim je po svojih poslancih spet in spet pošiljal opomine, ker se mu je smililo njegovo ljudstvo in njegovo prebivališče. Toda zasmehovali so Božje poslane, zaničevali njegove opomine in zasramovali njegove preroke, dokler ni Gospodov srd na ta narod tako vzkípel, da ni bilo več ozdravljenja. Kaldejci so zažgali Božjo hišo, podrli jeruzalemsko obzidje in požgali z ognjem vse palače v njem, da so pokončali vso dragoceno opremo v njih. Kar jih je ušlo meču, so odpeljali v ujetništvo v Babilon. Bili so sužnji kralju in njegovim sinovom do začetka perzijskega kraljestva, da se je izpolnila Gospodova beseda v Jeremijevih ustih: Dokler dežela ni zadostila za svoje sobote, je morala vse dni, ko je bila opustošena, počivati, dokler se ni dopolnilo sedemdeset let. V prvem letu perzijskega kralja Kira je Gospod – da se je izpolnila Gospodova beseda v Jeremijevih ustih – obúdil duha perzijskega kralja Kira, da je razglásil po vsem svojem kraljestvu in tudi pisno naznanil: »Tako govori perzijski kralj Kir: »Vsa kraljestva na zemlji mi je dal Gospod, Bog nebes, in mi naročil, naj mu sezidam hišo v Jeruzalemu, ki je v Judeji. Kdor med vami je iz vsega njegovega ljudstva, naj bo z njim Gospod, njegov Bog, in naj odide.«

MRTVI SMO BILI ZARADI GREHOV, A REŠENI SMO Z MILOSTJO (EF 2,4-10)

Bratje in sestre, Bog, ki je bogat v usmiljenju, nas je zaradi velike ljubezni, s katero nas je vzljubil, čeprav smo bili zaradi prestopkov mrtvi, skupaj s Kristusom oživil – po milosti ste bili namreč rešeni – in z njim nas je obúdil in nas posádil v nebesa v Kristusu Jezusu, da bi v prihajajočih vekih pokazal v svoji dobrosrčnosti do nas v Kristusu Jezusu čezmerno bogastvo svoje milosti.

BOG JE POSLAL SVOJEGA SINA, DA BI SVET ODREŠIL (JN 3,14-21)

Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu: »Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, kdor veruje, imel v njem večno življenje. Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogúbil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temò kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi razkrila njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se pokažejo njegova dela, ker so narejena v Boqu.«